किंतन्मत्कर्तव्यं साहाय्यं तत्राह ॥ शृण्विति॥साहाय्ये मम वचनाद्यत्कार्यं तत्कर्म शृणु इतिसंबंधः ॥१७॥१८॥१९॥ रामवाक्यानुरूपकं रामध्वनिसदृशध्वनियुक्तं॥२०॥ ॥२१॥२२॥२३॥ शिवं मार्गं गच्छ सौम्योभुत्वा प्रस्थितोभवेत्यर्थः॥किंच शिवं मनोहरं मार्गं मृगरूपं गच्छ प्राप्नुहि ॥२४॥ २५ ॥ अथराजत्वात्त्ववाक्याकरणे दंडमाह

शृणुतत्कर्मसाहाय्येयत्कार्यंवचनान्मम॥ सौवर्णस्त्वंमृगोभूत्वाचित्रोरजतबिंदुभिः॥ १७॥ आश्रमेतस्यरामस्यसीतायाःप्रमुखेच र॥ प्रलोभयित्वावैदेहींयथेष्टंगंतुमर्हसि॥ १८॥ त्वांहिमायामयंदृष्ट्वाकांचनंजातविस्मया ॥ आनयैनमितिक्षिप्रंरामंवक्ष्यतिमैथि ली॥ १९॥ अपक्रांतेचकाकुत्स्थेदूरंगत्वाप्युदाहर॥ हासीतेलक्ष्मणेत्येवंरामवाक्यानुरूपकं ॥ २०॥ तच्छ्रुत्वारामपदवींसीतयाचप्र चोदितः॥ अनुगच्छतिसंभ्रांतंसौमित्रिरपिसौहृदात्॥ २१॥ अपक्रांतेचकाकुत्स्थेलक्ष्मणेचयथासुखं॥ आहरिष्यामिवैदेहींसहस्रा क्षःशचीमिव॥ २२॥ एवंकृत्वात्विदंकार्यंयथेष्टंगच्छराक्षस॥ राज्यस्यार्धंप्रदास्यामिमारीचतवसुव्रत॥ २३॥गच्छसौम्यशिवंमार्गं कार्यस्यास्यविवृद्धये॥ अहंत्वानुगमिष्यामिसरथोदंडकावनं॥२४॥ प्राप्यसीतामयुद्धेनवंचयित्वातुराघवं॥ लंकांप्रतिगमिष्यामि कृतकार्यःसहत्वया॥२५॥ नोचेत्करोषिमारीचहन्मित्वामहमद्यवै॥ एतत्कार्यमवश्यंमेबलादपिकरिष्यसि॥ राज्ञोविप्रतिकूलस्योन जातुसुखमेधते॥ २६॥ आसाद्यतंजीवितसंशयस्तेमृत्युर्ध्रुवोत्यद्यमयाविरुध्यतः॥ एतद्यथावत्परिगण्यबुध्यायदत्रपथ्यंकुरुतत्तथा त्वं॥ २७॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआरण्यकांडेचत्वारिंशःसर्गः॥ ४०॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥

नोचेदिति ॥ मद्वचनाननुष्ठानेमरणमेवानुष्ठानेतु जीवनं मत्तोबहुधनादिप्राप्तिश्च ॥ एवंप्रार्थनया अकरणे बलान्मद्बलहेतुकमरणभयात्त्वंच करिष्यस्येव ॥२६॥ रामात्पर्या यद्वयेइव कदाचिज्जीवनं संभाव्यतएव मद्वचनाकरणेतु सर्वथाऽद्यमृत्युरेवेत्याह ॥ आसाद्येति ॥ तं रामं संशयोनतुनाशनिश्चयः ॥ एतन्मदुक्तवचनं ॥ २७ ॥ इतिरामाभि रामेश्रीरा०वाल्मीकीये आरण्यकांडे चत्वारिंशःसर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥